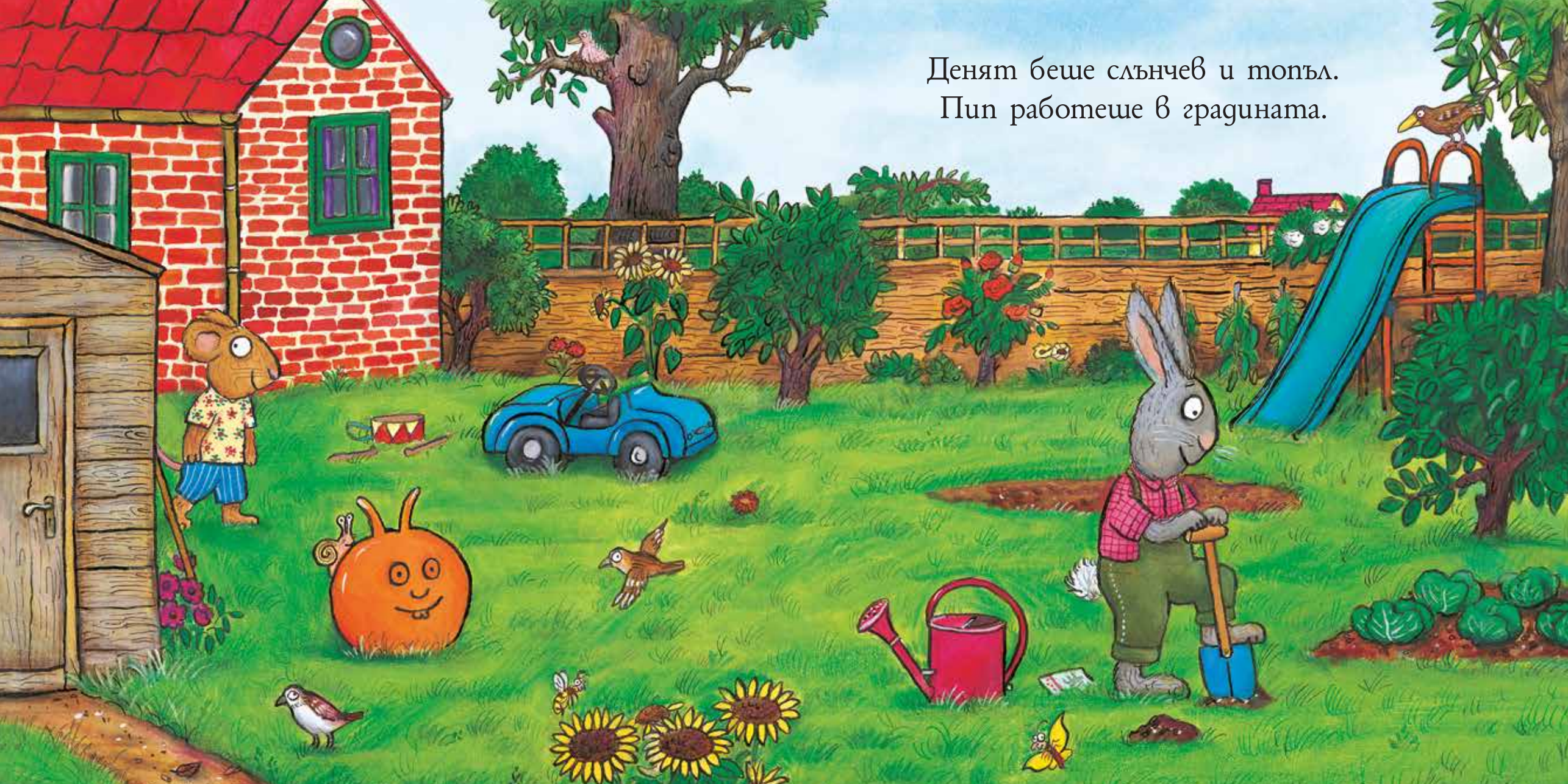

Денят беше слънчев и топъл.
Пип работеше в градината.

Мишчицата Поузи се забавляваше.

БАМ! БАМ! БАМ! – гърмеше барабанът ѝ.
– ТРАЛА-ЛА! ТРАЛА-ЛА! – ехтеше гласът ѝ.

– СКОК-ПОДСКОК! СКОК-ПОДСКОК! – скачаше Поузи през тревата.

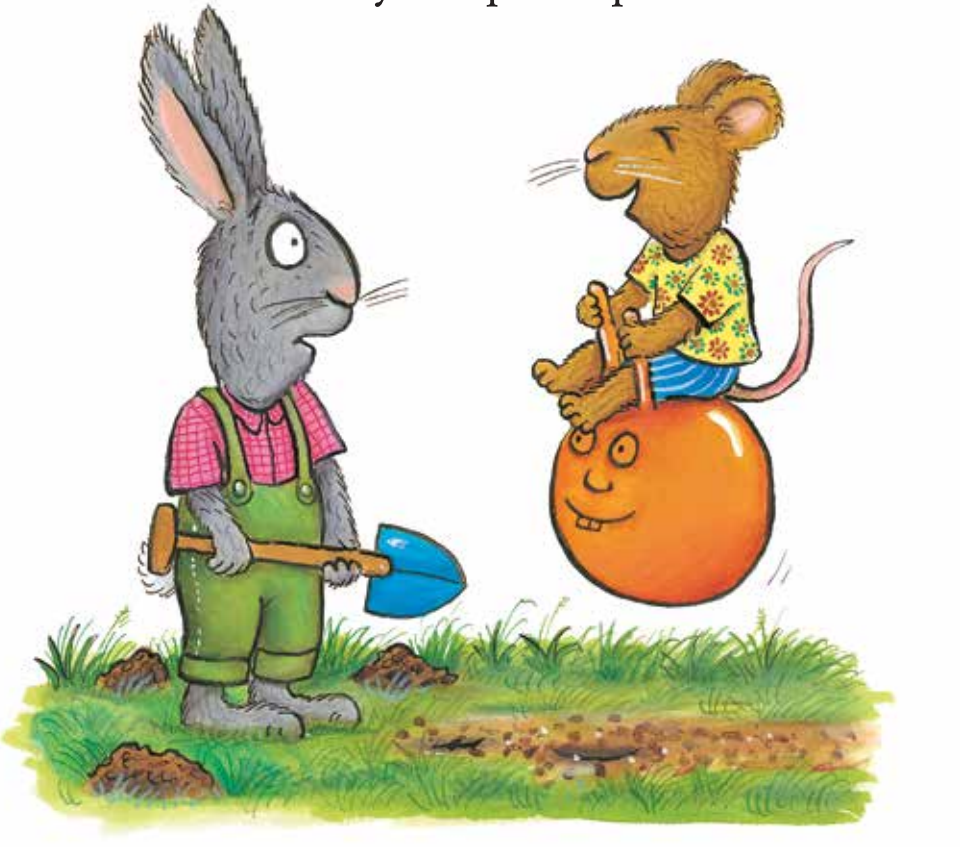

– Моля те, Поузи, не викай толкова високо! – помоли Пип. – Наду ми главата!

В това време зайчето видя едно охлювче.
То беше много мило, но лесно се стряскаше.

– ВАРДАААА! –
спусна се
по пързалката Поузи.

– По-тихо! – предупреди я отново Пип.